

ОБРАНА ДОЛЕЮ ДАРУВАТИ ПРЕКРАСНЕ

Під такою назвою 12 червня в Рівненській обласній науковій бібліотеці відбулося засідання Літературного клубу «Співрозмовник», присвячене вшануванню пам'яті науковиці, літературній дослідниці, педагога, організатора і голови вищезазначеного клубу Стелли Василівни Русиної.

Ось уже більше року минуло, як вона завершила свій земний шлях. У залі бібліотеки, у «Світлиці» (до речі, ця назва також була ініційована пані Стеллою 30 років тому) зібралися не випадкові люди. Прийшли ті, хто роками відвідував цікаві засідання Клубу, хто з нетерпінням чекав нової зустрічі з людиною-світлом, – друзі, колеги та учні. А також була присутня дочка пані Стелли – Анна Мазурок, яка за освітою також є філологом.

Стелла Василівна присвятила педагогічній діяльності більше як 50 років свого життя: спочатку працювала в школі, потім викладала в РДГУ. Її учні, студенти, слухачі її лекцій – всі з великою теплотою говорили про її унікальні енциклопедичні знання, якими вона майстерно володіла, про її неперевершений талант оповідача і тонке відчуття гумору.

Ведуча зустрічі Наталія Володимирівна розповіла присутнім про Стеллу Русину як про розумну, харизматичну особистість, яка мала власний погляд на всі явища нашого життя, підкреслила її людяність, емпатичні почуття, шанобливе ставлення до людей. Вона розповіла про великий внесок Стелли Василівни в

справу організації і проведення літературних заходів у бібліотеці. Присутні дізналися і про літературні дослідження науковиці в галузі вивчення життя і творчості Олександра Пушкіна та про її унікальну величезну домашню бібліотеку.

На захід завітали і члени Рівненського благодійного фонду «Хесед Ошер», які підготували цілу музичну програму з пісень, романсів, віршів, які полюбляла при житті пані Стелла. Про її діяльність в єврейській громаді розповіла її подруга, музичний керівник - пані Ольга

Марчук. Вона говорила про неабияке прагнення пані Стелли до власного вдосконалення та набуття нових знань і вражень, про її мандри до Єрусалиму, активну участь в організації літературних і музичних вечорів у єврейській громаді.

Щирими спогадами про свою улюблену вчительку поділилася і колишня учениця Стелли Василівни пані Світлана Мозоль, яка також за велінням серця і душі обрала професію педагога. Вона повідала про високе мистецтво викладання своєї вчительки, про її бажання прищепити дітям любов до книги, до читання.

- Усі вважали за щастя навчатися у класі саме цього педагога, – зазначила пані Світлана. – Ми отримували на її уроках не лише суто знання з літератури, а й збагачувались надбаннями світового музичного, художнього, кінематографічного мистецтва. Наша вчителька намагалась забезпечити нам всебічний розвиток сучасної культурної людини. В своїх учнях вона цінувала індивідуальність, оригінальність мислення.

Теплі слова на адресу своєї колишньої вчительки сказав її учень Віктор Нищенко:

- Все, чому нас навчала Стелла Василівна, – все це знадобилося нам у житті. Кожний пішов своїм шляхом, але такі моральні життєві принципи, які ми засвоїли на її уроках: чесність, відповідальність, доброзичливість, почуття гідності та непереборна жадоба до набуття нових знань, - я вважаю, є в кожному з нас і будуть супроводжувати нас усе життя.

Присутні вшанували пам'ять Стелли Русиної, зауваживши, що її починання продовжують жити в їх щоденних справах.

Віра МЕЛЬНИКОВА